

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Dažu gadu laikā

Elders Deivids A. Bednārs
no Divpadsmiit apustuļu kворuma

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choos-

Ja mēs nebūsim uzticīgi un paklausīgi, mēs varam pārvērst Dieva doto labklājības svētību par lepniecības lāstu, kas novirza un novērš mūsu uzmanību.

Mani mīlie brāļi un māsas, šodien, sēžot tribīnē, es trīs reizes esmu vērojis, kā šis konferenču centrs piepildās — pirmo reizi kopš kovidā. Jūs esat uzticīgi Jēzus Kristus mācekļi, kas vēlas mācīties. Es izsaku jums atzinību par jūsu uzticību. Un es jūs mīlu.

Ezra Tāfts Bensons kalpoja par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas prezidentu no 1985. gada novembra līdz 1994. gada maijam. Kad prezidents Bensons kļuva par Baznīcas prezidentu, man bija 33 gadi, un 42 — kad viņš devās mūžībā. Viņa mācības un liecība mani ļoti dziļi un spēcīgi ietekmēja.

Viena no prezidenta Bensonā kalpošanas iezīmēm bija viņa uzmanības vēršana uz Mormona Grāmatas mērķi un nozīmi. Viņš atkārtoti uzsvēra, ka „Mormona Grāmata ir mūsu reliģijas noslēgākmenis — mūsu liecības noslēgākmenis, mūsu doktrīnas noslēgākmenis un noslēgākmenis mūsu liecībai par mūsu Kungu un Glābēju”. Tāpat viņš bieži uzsvēra mācības un brīdinājumus par lepniecības grēku, kas ir atrodami šajā pēdējo dienu liecībā par Jēzu Kristu.

Manas Mormona Grāmatas studijas jo īpaši ir ietekmējusi un turpina ietekmēt kāda prezidenta Bensonā mācība. Viņš teica:

„Mormona Grāmata ... tika rakstīta mūsdienām. Nefījiešiem nebija šīs grāmatas, tāpat kā senajiem lamaniešiem. Tā bija paredzēta mums. Mormons rakstīja, tuvojoties nefījiešu civilizācijas beigām. Dieva iedvesmots, — kurš redz visu no paša iesākuma, — Mormons saīsināja gadsimtu gaitā veiktos pierakstus, izvēloties stāstus,

ing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inasmuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inasmuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and com-

uzrunas un notikumus, kas mums būtu visnoderīgākie.”

Prezidents Bensons turpināja: „Ikviens no galvenajiem Mormona Grāmatas rakstvežiem liecināja, ka viņš raksta turpmākajām paaudzēm. ... Ja jau viņi redzēja mūsdienas un izraudzījās to, kas mums būtu visvērtīgākais, vai tad mums nevajadzētu studēt Mormona Grāmatu ar tādu pašu pieeju? Mums pastāvīgi vajadzētu uzdot sev jautājumu: „Kādēļ Tas Kungs iedvesmoja Mormonu ... iekļaut [šo stāstu] šajā pierakstā? Ko es no [šīs pamācības] varu mācīties un kas no tās man var palīdzēt šobrīd, dzīvojot šajā laikmetā?”

Prezidenta Bensona izteikumi mums palīdz saprast, ka Mormona Grāmata nav tikai vēsturisks pieraksts ar atskatu pagātnē. Drīzāk, šis Svēto Rakstu sējums ir sarakstīts ar skatu nākotnē un satur svarīgus principus, brīdinājumus un mācības, kas ir paredzētas mūsdienu apstākļiem un izaicinājumiem. Tādējādi Mormona Grāmata ir grāmata par mūsu nākotni un laikiem, kuros mēs dzīvojam tagad un dzīvosim turpmāk.

Es lūdzu, kaut Svētais Gars mums palīdzētu, tagad apdomājot tās mācības, kas ir sniegtas mūsdienām Mormona Grāmatas Helamana grāmatā.

Nefijieši un lamanieši

Pieraksts par Helamanu un viņa dēliem raksturo cilvēkus, kuri gaidīja Jēzus Kristus piedzimšanu. Šajā svētajā pierakstā, kurā atspoguļots pusgadsimtu ilgs laika posms, ir uzsvēta lamaniešu pievēršanās evaņģēlijam un viņu taisnīgums, kā arī nefijiešu nekrietnība, atkrišana un negantības.

Vairākkārtēja nefijiešu un lamaniešu salīdzināšana un pretnostatīšana šajā senajā pierakstā mums mūsdienās ir ļoti pamācoša.

„Lamanieši, lielākā daļa no tiem, bija kļuvuši par taisnīgiem ļaudīm, tā ka viņu taisnīgums pārsniedza pat to, kas bija nefijiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā.

Daudzi no nefijiešiem bija kļuvuši cietsirdīgi un grēkus nenožēlojuši, un ļoti ļauni, tā ka tie noraidīja Dieva vārdu un visu sludināšanu un pravietošanu, kas nāca starp tiem.”

„Un tā mēs redzam, ka nefijieši sāka krist neticībā un pieaugt ļaundarībās un negantībās, kamēr lamanieši sāka ārkārtīgi augt sava Dieva atziņā; jā, viņi sāka turēt Viņa likumus un Viņa pavēles un staigāt patiesībā un taisnīgumā Viņa

mandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of

priekšā.

Un tā mēs redzam, ka Tā Kunga Gars sāka pamest nefijiešus dēļ viņu ļaunuma un viņu cietsirdības.

Un tā mēs redzam, ka Tas Kungs sāka izliet Savu Garu pār lamaniešiem dēļ viņu nepiespiestības un vēlēšanās ticēt Viņa vārdiem.”

Iespējams, visgraujošākais un nopietnākais nefijiešu pagrimuma un atkrišanas aspekts bija tas, ka „visas šīs nekrietnības nāca uz tiem dažu gadu laikā”.

Nefijieši novērsās no Dieva

Kā reiz tik taisnīgie ļaudis kļuva tik ciet-sirdīgi un ļauni tik īsā laika posmā? Kā viņi tik ātri aizmirsā Dievu, kurš tik bagātīgi bija viņus svētījis?

Nefijiešu negatīvais piemērs mums tagad sniedz spēcīgas un dziļas mācības.

„Lepnība ... sāka ienākt ... to ļaužu sirdīs, kas teicās piederam pie Dieva baznīcas ... dēļ viņu ārkārtīgi lielajām bagātībām un viņu plaukšanas tai zemē.”

„[Viņi pievērsa] savas sirdis bagātībām un šīs pasaulesniecīgajām lietām”, „dēļ tās lepnības, kurai [viņi bija] ļāvuši ienākt [viņu] sirdīs, kas ... [bija pacēlusi viņus] pār to, kas ir labs, dēļ [viņu] ārkārtīgi milzīgajām bagātībām!”

Sendienu bālsis, kas sauc no pīšļiem, mūs šodien aicina mācīties šo mūžīgo mācību: labklājība, manta un bezrūpība ir tik spēcīgs sajaukums, kas pat taisnīgajiem var likt izdzert lepnības indi, kas iznīcina mūsu garīgumu.

Ļaujot lepnībai ienākt mūsu sirdīs, mēs sākam izsmiet to, kas ir svēts, noliegt pravietojuma un atklāsmes garu, samīdīt zem savām kājām Dieva pavēles, noliegt Dieva vārdus, izdzīt, izsmietun zaimot praviešus, aizmirst To Kungu, mūsu Dievu, un sākam „[nevēlēties], lai Tas Kungs, [mūsu] Dievs, kas [mūs] ir radījis, spriestu un valdītu pār [mums]”.

Tāpēc, ja mēs neesam uzticīgi un paklausīgi, mēs varam pārvērst Dieva sniegto labklājības svētību par lepnības lāstu, kas novirza un novērš mūsu uzmanību no mūžīgajām patiesībām un būtiskām garīgām prioritātēm. Mums allaž ir jāuzmanās no lepnības izraisītās un pārspīlētās

self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of

pašapmierinātības, kļūdaina savas pašpietiekamības novērtējuma, kā arī no sevis meklējumiem — tā vietā, lai kalpotu citiem.

Ja mēs, lepnības pilni, pievēršamies sev, mūs piemeklē arī garīgs aklums, un mēs palaižam garām daudz ko, lielāko daļu vai varbūt pat visu no tā, kas notiek mūsos un ap mums. Mēs nevaram raudzīties un pievērsties „zīmei”, Jēzum Kristum, ja redzam tikai paši sevi.

Šāds garīgais aklums var mums likt nogriesties no taisnības ceļa, atkrist uz aizliegtajām takām un pazust. Akli „nogrie[žoties] paši uz saviem ceļiem” un izvēloties ceļu, kas rada postu, mēs sliecamies paļauties uz sava prāta gudrību, lielāties ar savu pašu spēku un paļaujamies uz savu gudrību.

Samuēls, lamanietis, kodolīgi raksturoja nefījiešu novēršanos no Dieva: „Visas savas dzīves dienas jūs esat tiekušies pēc tā, ko jūs nevarējāt iegūt; un jūs esat meklējuši laimi, darot nekrietnības, kas ir pretrunā ar tās taisnības dabu, kas ir mūsu Dižajā un Mūžīgajā Vadītājā.”

Pravietis Mormons novēroja: „Lielāk[ā] ļaužu [daļa] pali[ka] savā lepnībā un bezdievībā, un mazāk[ā] [daļa] staigāj[a] daudz piesardzīgāk Dieva priekšā.”

Lamanieši pievērsās Dievam

Helamana grāmatā aprakstītais lamaniešu pieaugošais taisnīgums ir spilgts pretstats nefījiešu straujajam garīgajam pagrimumam.

Lamanieši pievērsās Dievam un nonāca pie patiesības atziņas, ticot Svēto Rakstu un praviešu mācībām, īstenojot ticību Tam Kungam Jēzum Kristum, nožēlojot savus grēkus un piedzīvojot spēcīgas sirds pārmaiņas.

„Tādēļ, cik pie tā nonāk, jūs zināt paši, ir stingri un nelokāmi ticībā un tajā, ar ko tie ir darīti brīvi.”

„Lai jūs redzētu, ka lielākā daļa no tiem ir uz savu pienākumu takas un viņi piesardzīgi staigā Dieva priekšā, un viņi cenšas turēt Viņa pavēles un Viņa likumus, un Viņa spriedumus. ...

... Tie pūlas ar nenogurstošu centību, lai viņi varētu atvest atlikušos savus brāļus pie patiesības atziņas.”

Tādējādi „[lamaniešu] taisnīgums pārsniedza

the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhalloved hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to

pat to, kas bija nefījiešiem, dēļ viņu nelokāmības un stingrības ticībā”.

Brīdinājums un apsolījums

Moronijs paziņoja: „Lūk, Tas Kungs ir parādījis man lielas un brīnumainas lietas par to, kas drīz nāks tanī dienā, kad šīs lietas parādīsies starp jums.

Lūk, es runāju uz jums, it kā jūs būtu klāt, bet tomēr jūs neesat. Bet lūk, Jēzus Kristus man ir parādījis jūs, un es zinu jūsu darbus.”

Lūdzu, atcerieties, ka Mormona Grāmata ir sarakstīta nākotnei un satur svarīgus principus, brīdinājumus un mācības, kas ir paredzētas man un jums šodienas apstākļos un izaicinājumos.

Atkrišana var notikt divos pamatlīmeņos — institucionālā un individuālā. Institucionālā līmenī Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca nepazudīs atkrišanas dēļ un netiks paņemta prom no Zemes.

Pravietis Džozefs Smits pasludināja: „Patiesības karogs ir pacelts; neviena grēcīga roka nevar apturēt šī darba virzību uz priekšu ...; Dieva patiesība dosies uz priekšu drosmīgi, cēli un neatkarīgi, līdz tā iespiedīsies katrā kontinentā, ieies katrā apvidū, ieplūdis katrā valstī un aizsniegs katru ausi, līdz Dieva mērķi būs sasniegti, un Diženais Jēhova teiks, ka darbs ir padarīts.”

Individuālā līmenī katram no mums ir „[jābīstas] lepnības, lai [mēs] nekļūtu kā seno laiku nefījieši”.

Ļaujiet man teikt — ja mēs ar jums uzskatām, ka esam pietiekami stipri un izturīgi, lai izvairītos no augstprātības, ko rada lepnība, tad, iespējams, mēs jau ciešam no šīs nāvējošās garīgās slimības. Vienkārši izsakoties, ja mēs ar jums neticam, ka mūs var skart lepnība, tad mēs esam neaizsargāti un atrodamiem garīgās briesmās. Dažu dienu, nedēļu, mēnešu vai gadu laikā mēs varam pazaudēt savas garīgās pirmsdzimības tiesības, nosliecoties par labu tam, kas ir vēl mazvērtīgāks par viras bļodu.

Tomēr, ja mēs ar jums ticam, ka mūs var pārņemt lepnība, tad mēs pastāvīgi darīsim mazās un vienkāršās lietas, kas mūs pasargās un palīdzēs mums kļūt kā bērniem — pakļāvīgiem, lēnprātīgiem, pazemīgiem, pacietīgiem, pilniem mīlestības, kuri vēlas pakļauties visam, ko Tas Kungs

inflict upon [us].”“Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

uzskatīs par vajadzīgu mums uzlikt. „Svētīgi tie, kas pazemojas, nebūdami spiesti būt pazemīgi.”

Sekojošā prezidenta Bensonā padomam un uzdodot sev jautājumu, kāpēc Tas Kungs iedvesmoja Mormonu iekļaut Helamana grāmatas saīsinājumā tieši tos stāstus, pamācības un brīdinājumus, kurus viņš iekļāva, es apsolu, ka mēs saskatīsim, kā pielietot šīs mācības mūsu šodienas konkrētajos individuālās dzīves un ģimenes apstākļos. Studējot un gremdējoties pārdomās par šo iedvesmoto pierakstu, mēs tiksīm svētīti ar acīm, kas redz, ausīm, kas dzird, prātu, kas aptver, un sirdi, kas saprottās mācības, kas mums ir jāapgūst, lai mēs „būt[os] lepnības [un] nekrīstu kārdinājumā”.

Es priekpilni liecinu, ka Dievs, Mūžīgais Tēvs, ir mūsu Tēvs. Jēzus Kristus ir Viņa Vienpiedzimušais un Mīļotais Dēls. Viņš ir mūsu Glābējs. Un es liecinu, ka, staigājot Tā Kunga Gara lēnprātībā, mēs izvairīsimies no lepnības un to pārvarēsim, un mums būs miers Viņā. Par to es liecinu Tā Kunga, Jēzus Kristus, svētajā Vārdā, āmen.